Tabajdi Gábor: Az alternatív elitek "karbantartása" a Kádár-korszakban

Előadásomban (a pártállami direktívákból kiindulva) különböző társadalmi színtereken mutatom be az ellenségként, ellenfélként, potenciális társutasként (stb.) számon tartott anti-elit(ek) kezelésének módszereit. Eközben a kádári hatalomtechnika alapvető elemeinek áttekintésére teszek kísérletet, illetve a különböző közpolitikák (kultúrpolitika, egyházpolitika, ifjúságpolitika stb.) azonos mintázatait keresem. A hatalomgyakorlás esszenciális elemeit az állambiztonság gyakorlata révén mutatom be. Ugyanakkor a kádárista nyelvhasználat (a kulcsfogalmak kiemelése) révén igyekszem bizonyítani, hogy a "politikai munka" logikája más aktorok esetében is azonos volt. Elemzésemet az 1956-os Intézet korábbi projektjeinek eredményei, illetve a kádárizmus fogalomrendszere segíti. Az alternatív-elit kezelését a szovjet rendszer "magyar modelljében" megfigyelhető rendszer-elmozdulás, uralomgyakorlási stílusváltás, illetve az ezeket kísérő interakciók és a közérzet-változás szempontjai alapján vizsgálom. Az előadás fókuszában a hatalom működésében a hetvenes évektől megfigyelhető, az alternatív elittel kapcsolatos törekvéseket is meghatározó, rendszer-karbantartó mechanizmusok állnak.